

Omkostninger, og ikke heller for at gaa til Anvendelsen af meget skarpe Straffemidler, naar et saadant System i det Hele taget kunde gennemføres. Det falder mig ind, og det er en Tanke jeg vil tillade mig at henstille, om det ikke skulde være praktisk udførligt at styde en eventuel Kontrol ind, ikke paa Reisen, ikke i Kjøbenhavn, altsaa ikke paa noget Punkt af selve Transporten, men derimod ved Transportens Maal, nemlig i selve England. Kunde det ikke være praktisk at ansætte en dansk Kontrol i de engelske Indførselshavne, Newcastle, Leith, Hull og London, idet jeg antager, at disse 4 Havne ere de vigtigste, hvortil de engelske Importører have Udgang, og at saa Modtagerne, naar der kom et Parti Smør til de engelske Havne, havde Udgang til umiddelbart fra Skibet at lade en Prøve udtage af vedkommende Parti og lade den kemist undersøge uden Betaling. Bekostningerne derved vilde selvfølgelig blive at afholde for dansk Regning. Importørerne kunde derved faae den Garanti, som var fornøden, og Virkningen deraf forekommer mig at kunne blive dobbelt. Paa den ene Side vilde vore engelske Kunder derved umiddelbart have for deres Dine et Vidnesbyrd om, at vi ere til Sinds at anvende de mest energiske Midler for at værne mod Forsalfningen af denne saa vigtige Handelsvare, og dernæst vilde Fabrikterne og Affenderne af Smørret ikke føle sig sikke paa noget Tidspunkt, for Smørret er spist og forteret, naar de havde den Trusel over sig, at de kunde risikere, at Smørret ved Ankomsten til England blev undersøgt, og det da mulig blev opdaget, at Forsalfning havde fundet Sted. Naar man i Forbindelse dermed satte meget skarpe Straffebestemmelser, tror jeg, at det vilde have særdeles virksomme Følger. Dersom det lod sig gjøre at have saadanne danske Kontrollører i engelske Havne tilligemed Ret til at kunne udtage Prøver af de vedkommende Varer uden Foranledning af Modtagerne, vilde Kontrollen være saa meget virksommere. Jeg tør ikke sige, om det overhovedet lader sig gjøre, men det skulde vel være tvivlsomt, om vedkommende Modtager turde bøde at vægre sig imod, at Kontrollen udtog Prøver i Ny og Næ, naar den fandt det hensigtsmæssigt. Jeg skal henstille til det eventuelle Udvalg, om det ikke vilde være et virksomt Skridt, idet jeg er overbevist om, at man ikke herfra vil tage i Betænkning at paatage sig endogaa betydelige Udgifter for at opnaa nogen eller den størst mulige Garanti for vort Smørmarkeds Bevarelse. Kunde man opnaa blot at sikke os blot 1 Dros bedre Pris paa det Smør, vi levere i England, dreier det sig allerede om flere

Hundrede Tusinde Kroner. Altsaa, Spørgsmaalet om en noget større eller mindre Udgift til Kontrol spiller ingen Rolle overfor den overordentlige Gevinst, som derved kan blive indvunden. Jeg antager heller ikke, at der efter de tidligere faldne Udtalelser vilde være nogen Betænkning ved at gaa til meget skarpe Straffebestemmelser, og det i en dobbelt Form, nemlig Bøder, naar man uden egentlig bedragerisk Forsæt blev greben i Forsalfning, og Fængselsstraffe, skarpe Fængselsstraffe, for saadanne Forsalfninger, som kunne paavises som forsætlige. Endvidere maa jeg bemærke med Hensyn til Kontrolbestemmelserne, at det foreliggende Lovforslag er udelukkende indskrænket til Forhandlerne. Vi havde i sin Tid ogsaa det under Overveelse, hvor vidt der fandt Forsalfning Sted paa Produktionsstedet, altsaa de Steder, hvor der fabrikeres dansk Smør, medens det her dreier sig udelukkende om Kontrollen med de Steder, hvor der bitterlig fabrikeres Kunstsmør. Men er man sikker paa, at der ikke i danske Smørmeierier foregaar Forsalfninger? Jeg tror ikke, man har fuldstændig Sikkerhed i den Henseende. Den foreslaaede Kontrol vil ikke gribe ind i den Henseende, medens tilbagevirkende Straffebestemmelser fra Kontrollens Side, eventuelt paa de engelske Udførselssteder, saadan som jeg tænker mig den, ville komme til at ramme saavel Affenderen som Producenten, hvilke da Begge maatte komme til at staa til Ansvar, naar de bleve grebne i Forsalfning. Det var kun den Henstilling, jeg vilde tillade mig at gjøre til det eventuelle Udvalg, om der ikke ad denne Vej kunde naas en betryggende Kontrol, og om ikke navnlig Kontrol i England kunde virke beroligende for Kunderne, idet de da havde de Foranstaltninger lige for Die, som man fra dansk Side havde truffet i dette Diemed.

J. Sage: Den høitærede Minister begyndte fuldstændig korrekt med at erkende, at man maatte være enig om, hvad Kunstsmør var; man maatte angive en Definition, ellers talte man i Taaget. Smidlertid forekommer det mig, at den høitærede Minister gik for vidt i sin Definition af Kunstsmør, som om det kun skulde være raffineret Fedt, Margarin, Oleomargarin, eller hvad man nu vil kalde det, men at derimod en Blanding af Smør med dette Margarin skulde være en fuldstændig Uting eller overhovedet maatte betegnes som et Produkt, der ikke havde Eksistensbetingelser. Det forekommer mig dog, at Smagen er det afgjørende. Hvorfor kjøber Folk overhovedet fint Herregaardssmør i Stedet for Svinefedt? Fordi det